

Dosarul nr. 2rac-204/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Farmina Plus”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Farmina” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Delta Forța”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Farmina” cu privire la încasarea datoriei, și cererea depusă de intervenientul principal Societatea cu Răspundere Limitată „Farmina Plus” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Delta-Forța” cu privire la recunoașterea executării necorespunzătoare a obligațiilor asumate și încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Delta Forța”, a fost casată parțial hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea admiterii acțiunii intervenientului principal și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care cererea intervenientului principal Societatea cu Răspundere Limitată „Farmina Plus” a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 18 ianuarie 2018 ÎCS „Farmina” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Delta Forța”, intervenient accesoriu SRL „Farmina Plus” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 25 decembrie 2012 a fost semnat contractul de prestare servicii pază a obiectului farmacie 15/12 între compania farmaceutică ÎCS „Farmina” SRL în calitate de beneficiar și SRL „Delta Forța”, în calitate de prestator. În temeiul acestui contract prestatorul s-a obligat să verifice pregătirea obiectului pentru a fi luat spre pază și în caz de necorespundere de a elabora recomandări privind înlăturarea neajunsurilor depistate, de a primi obiectul sub pază și de al păzi 24/24 ore de la pupitrul de pază, cu reacționarea și

sosirea la obiect timp de 3-5 min. a grupei operative, iar beneficiarul s-a obligat să plătească prețul pentru serviciile prestate corespunzător condițiilor contractuale.

A relevat că la 04 februarie 2017, la imobilul de pe adresa xxxxx a avut loc un furt, iar ulterior a fost pornit dosar penal. În cadrul dosarului penal s-a stabilit că, prejudiciul adus companiei ÎCS „Farmina” SRL este estimat la suma de 11 898,75 de lei.

A susținut că prin pct.4.1 din contractul nr.25/12 din 25 decembrie 2012 părțile au stabilit că, în cazul prejudicierii beneficiarului ca efect al executării necorespunzător a contractului de către prestator, după constatarea organului de urmărire penală, redistribuie beneficiarului prejudiciul cauzat.

A relatat că a înaintat debitorului, SRL „Delta Forța” reclamație pentru achitarea prejudiciului adus, însă acesta se eschivează de la executarea obligațiilor sale.

A solicitat încasarea din contul SRL „Delta Forța” în beneficiul ÎCS „Farmina” SRL a datoriei în sumă de 11 898,75 de lei, și taxa de stat în sumă de 356,96 de lei.

La 26 septembrie 2018 directorul SRL „Farmina Plus”, Stelimah Natalia a depus cerere de intervenție principală împotriva SRL „Delta Forța” cu privire la recunoașterea executării necorespunzătoare a obligațiilor, încasarea datoriei și a taxei de stat.

În motivarea acțiunii a invocat că, în noaptea 03-04 februarie 2017, din încăperea farmaciei „Lumea sănătății” (Filiala nr.13) a ÎCS „Farmina” SRL amplasată în xxxxxx, din safeul metalic, au fost sustrate mijloace bănești în numerar în sumă de 11898,75 de lei. Inspectoratul de Politie Vulcănești a pornit cauza penală nr. 2017080021 pe faptul săvârșirii infracțiunii de furt, de către persoane necunoscute, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal. În cadrul dosarului penal nr. 2017080021, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală a Inspectoratului de Politie Vulcănești, locotenent-colonel Mihailescu A.D., în calitate de victimă a fost recunoscută Sîrtmaci Svetlana Ivan. Prin ordonanța din 26 mai 2017 al procurorului din cadrul Procuraturii Vulcănești, Selemet A.M., cauza penală nr. 2017080021 a fost suspendată în baza prevederilor art. 287¹ alin.(1) pct. 2 CPP, în legătură cu neidentificarea persoanei care poate fi pusă sub învinuire.

La momentul furtului din 03-04 februarie 2017, farmacia „Lumea sănătății” (Filiala nr. 13) a ÎCS „Farmina” SRL, amplasată în xxxxxx, activa în baza autorizației privind amplasarea obiectului de comerț nr. 74 din 25 august 2015, eliberată de Primăria or. Vulcănești în beneficiul Î.C.S „Farmina” S.R.L. Respectiv, în încăperile farmaciei „Lumea sănătății” se aflau bunurile/mijloacele bănești ale ÎCS „Farmina” SRL care și au fost sustrate. Însă, la acel moment deja exista un acord privind cedarea de către ICS „Farmina” către partenerul său SRL „Farmina Plus”, a locului autorizat pentru desfășurarea activității legate de circulația substanțelor stupefiante și psihotrope, amplasat în incinta farmaciei „Lumea sănătății” amplasată în xxxxxx. Respectivul fapt confirmat prin clauza de la pct.1.1 din acordul din 01 noiembrie 2015 privind rezilierea contractului de locațiune din 27 noiembrie 2012, încheiat între ÎCS „Farmina” și Lidia Onofrei. La fel, vânzătorul în farmacia menționată era salariatul SRL „Farmina Plus”, Sîrtmaci Svetlana, angajată în baza contractului individual de muncă nr.12 din 06 iunie 2016, având

calitatea de persoană responsabilă de activitate cu substanțe stupefiante, psihotrope și precursori.

A susținut că la data sustragerii mijloacelor bănești ale ÎCS „Farmina” SRL din 03- 04 februarie 2017, încăperile farmaciei „Lumea sănătății” amplasată în or. xxxxxx, erau închiriate de către SRL „Farmina Plus” în baza contractului de locațiune (fără număr) din 01 noiembrie 2015, încheiat cu proprietarul acestora - Onofrei Lidia. Paza lor era asigurată de către pârâtul SRL „Delta Forța” în baza contractului privind paza obiectului nr. 03/01 din 01 martie 2016.

Prin pct. 2.1.5 din contract și pct. 2.2 din Regulamentul privind paza tehnică a obiectului (anexa nr. 1 la contract) încheiate între SRL „Farmina Plus” și SRL „Delta Forța” a stabilit pentru ultima obligația de a asigura sosirea grupului operativ la obiectul păzit în timp de 5 minute de la recepționarea semnalului de alarmă, dar și de a lua măsuri pentru prevenirea acțiunilor infracționale asupra valorilor materiale ale clientului.

A mai susținut că potrivit tabelului cu date tehnice ale sistemului de pază (Gyrza Event Report), în noaptea 03-04 februarie 2017 din încăperea farmaciei „Lumea sănătății” pârâtului i-au parvenit 10 semnale de alarmă, însă ultimul nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile asumate în baza contractului privind paza obiectului nr. 03/01 din 01 martie 2016 și nu a prevenit furtul mijloacelor bănești ale ÎCS „Farmina” SRL sau reținerea persoanelor implicate. Astfel, pârâtul SRL „Delta Forța” urmează a fi tras la răspundere contractuală în baza clauzei de la pct. 4.1 din contractul privind paza obiectului nr. 03/01 din 01 martie 2016.

A solicitat intervenientul principal recunoașterea executării necorespunzătoare de către SRL „Delta Forța” a obligațiilor asumate față de SRL „Farmina Plus” în baza contractului privind paza obiectului nr. 03/01 din 01 martie 2016; încasarea de la SRL „Delta Forța” în beneficiul SRL „Farmina Plus” a prejudiciului cauzat, care urmează a fi recuperat către ÎCS „Farmina” SRL în sumă de 11898,75 de lei, precum și a taxei de stat în sumă de 356,96 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 februarie 2019, acțiunea depusă de intervenientul principal SRL „Farmina Plus” a fost admisă, iar acțiunea formulată de ÎCS „Farmina” SRL a fost respinsă.

La 28 februarie 2019 SRL „Delta Forța” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii intervenientului principal SRL „Farmina Plus” ca neîntemeiată.

Prin decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de SRL „Delta Forța” și a fost casată hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii intervenientului principal SRL „Farmina Plus” și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

În susținerea soluției date, instanța de apel a aplicat prevederile art. 970 alin. (1), (2), 572, 1398, 1399 din Codul civil, în redacția legii până la 01 martie 2019 și a conchis că în condițiile în care ÎCS „Farmina” SRL nu ia cesionat SRL „Farmina Plus” creanțele de încasarea datoriei pe faptul furtului a mijloacelor bănești în mărime de 11898,75 de lei, iar ÎCS „Farmina” SRL nu a contestat hotărârea instanței de fond privind respingerea acțiunii cu privire la încasarea de la SRL „Delta Forța” a prejudiciului din speță, prin urmare hotărârea a devenit irevocabilă, iar instanța de

apel este legată de prevederile art.373 CPC, Colegiul raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de incorectă nejustificată cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

În această ordine de idei, în condițiile în care s-a constatat cu certitudine netemeinicia cerinței SRL „Farmina Plus”, subsecvent, Colegiul instanței de apel a respins acțiunea intervenientului principal SRL „Farmina Plus”.

Or, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 20.01.2015, §41 importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență există nu doar pentru indivizi, dar în egală măsură și pentru autoritățile publice și private, în măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limitele atribuțiilor care le-au fost conferite de lege, motiv din care, instanța de judecată nu constituie o excepție de la regulă.

Colegiul instanței de apel a reținut că sacrificarea principiului preeminenței dreptului în sensul impunerii unei alte conduite decât cea prescrisă de către legislator va avea inter alia drept efect defavorizarea procesuală a intimatului, deoarece asemenea acțiuni nu pot fi admise de către instanța de judecată decât în condițiile expres stabilite de lege, în caz contrar, acțiunile arbitrare ale instanțe sunt incompatibile testului de imparțialitate obiectivă perceput de un observator informat și dezinteresat. Or, imparțialitatea este esențială pentru îndeplinirea adecvată a funcției judiciare, ea privește nu doar hotărârea însăși, ci și întreg procesul, prin care se ajunge la aceasta (valoarea 2, principiile de la Bangalore privind conduita judiciară).

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că prima instanța nejustificat a admis acțiunea intervenientului principal SRL „Farmina Plus” or, la caz s-a constatat netemeinicia pretențiilor formulate de SRL „Farmina Plus”. Reieșind din cele expuse mai sus, în condițiile în care instanța de fond eronat a aplicat normele de drept material, iar instanța de apel a constatat netemeinicia acțiunii, argumentele contrare ale apelantei fiind fondate, Colegiul Civil al instanței de apel a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat, a casa hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respinge a acțiunii SRL „Farmina Plus”.

La 07 iulie 2021 SRL „Farmina Plus” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii intervenientului principal.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece la emiterea acesteia nu a dat apreciere asupra explicațiilor depuse de reprezentantul SRL „Farmina Plus”, cât și asupra înscrisurilor anexate la dosar.

A susținut că instanța de apel a emis decizia contrar normele legale fapt ce a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La 19 iulie 2021, în adresa SRL „Delta Forța” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Farmina Plus” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 186).

La 29 iulie 2021 SRL „Delta Forța” a depus referință, prin care a solicitat ca recursul declarat de SRL „Farmina Plus” să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 12 decembrie 2019 (f. d. 173). Însă, la actele cauzei lipsesc probe prin care să se confirme recepționarea acesteia de către recurent.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 07 iulie 2021, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Farmina Plus”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Farmina Plus” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Farmina Plus” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Farmina Plus” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru